

Annar hvør føroyingur er ferðsluveikur

Men hóast tað verður mangan tilrættalagt so, at bilarnir hava fyrsta rætt

- ☐ Hvussu er at búgva í Havn tá ein er rørsrubrekaður?
- ☐ Hevur Tórshavnar og Klaksvíkar kommunu tey brekaðu í huganum í býarplanleggingini?
- ☐ Hvi verður so lítið hugsað um tey brekaðu í býarplanleggingini?
- ☐ Kann landsstýrið seta kommununum treytir?

Hesir eru nakrir av teimum spurningum, sum MBF — Meginfelag teirra Brekaðu í Føroyum — settu m.o. umboðum fyri býráð og landsstýri á fundi í Norðurlandahúsinum leygardagin.

Skal niðurstøðan frá fundinum sigast í stuttum er hon, at tað als ikki hevur verið hugsað nóg mikið um hin rørsrubrekaða, men ein gløtti er helst at hóma framman stavn.

Tað var Svend Aage Andersen, sum í mong ar hevur verið rørsrubrekaður, sum legði fyrri. Hann greiddi frá nøkrum av teimum trupulleikum einum rørsrubrekaðum er fyrri í Havn. Millum annað hvussu trupult tað er í ferðsluni. Hann nam við bussleiðina og harmaðist um hvussu torført tað er at nýta hesa.

Svend Aage visti á onkrar loysnir, sum høvdu børt um hjá teimum rørsrubrekaðu at nýta bussleiðina.

Ymskar tíðir — ymisk sjónarmið

Vegg Guttesen, býarverkfrøðingur í Havn, segði, at mangt kundi verið betri í býnum fyri hin rørsrubrekaða, men upp á spurningin um kommunan hev-

ur hin brekaða í huganum í býarplanleggingini kundi hann svara avgjørt ja. Hann valdi at kalla fólk í hesum sambandi

ferðsluveik heldur enn rørsrubrekað, tí veikleikarnir og brekini kunnu vera so ymsk.

Býarverkfrøðingurin

fær fram, at sjónarmiðini viðvíkjandi býarplanlegging hava verið ógvuliga ymisk við teimum ymsku tíðunum. Einaferð var einasta rætta, at hava breiðar vegir gjøgnum býir og bygdir. Ja, mangan eitt krav frá byggunum, at skuldi landsvegur gerast, so skuldi hann ganga gjøgnum bygdirna.

Til aðrar tíðir hevur verið meira frammi, at gera ringvegir um bygt øki. Viðvíkjandi býarferðslu hava sjónarmiðini eisini verið ymisk. Tað var tann tíð, at tað var alt umráðandi at gera stórar vegir í bygnum umráði, har bæði bilar og fólk skuldu ferðast. Síðani eru eisini onnur sjónarmið, at best er at skilja bilar frá teimum

gangandi.

Vegg Guttesen visti á, at í álitinum um framtíðar Havnina er einki brot, sum beinleiðis eitur ferðsluveik, men stórus dent hevur verið lagdur á, at gera smærri vegir og gøtur fyrri gangandi, har bilar ikki skulu koma.

Býur í brattlendi

Í so máta eru viðurskiftini í Klaksvík ikki so ólik teimum í Havn. Jógvan við Keldu, býráðsformaður, segði, at hjá rørsrubrekaðum er ikki lætt í Klaksvík. Hvørki at ferðast á vegunum og líka lítið at koma innar í fleiri almennar og hálvalmennar stovnar.

— Ein triðingur av øllum klaksvíkingum koma í tær kristiligu samkomur, sum eru í býnum, men ongastaðni er lætt hjá teimum rørsrubrekaðu at koma. Kanska frægast er atkomiligt í kirkjuna, segði býráðsformaðurin. Hann helt tó, at gløttar eru framman stavn. Í nýggja miðbýnum verður lætt hjá m.o. rørsrubrekaðum at ferðast, og á Helnabrekku hava teir eisini lagt stóran dent á at gera økið so vaelegnað fyrri rørsrubrekað sum gjørligt.

Eru vegirnir í sjálvari Klaksvíkini truplir fyrri rørsrubrekað, so er vegurin til Klaksvíkar — við Ternuni — enn verri, segði Jógvan við Keldu. Hann visti á, at síðan 1980 hevur tað verið eitt krav frá Skipasýninum at bota um viðurskiftini hjá teimum, sum ikki eru í bili, frægari, men har er einki hent. Viðurskiftini fyrri tey rørsrubrekaðu har eru alt annað enn góð, segði Jógvan við Keldu. Sum ein bata fyrri tey rørsrubrekaðu í Klaksvík nevndi býráðsformaðurin, at útvegaður er serligur bilur til rørsrubrekað.

Bilarnir fyrsta rætt

— Hóast helmingurin av øllum føroyingum eru ferðsluveik, hevur mangan verið tilrættalagt so, at bilarnir hava fyrsta rætt.

Hetta segði Gunnleyg Durhuus, landsarkitekt,

sum fekk spurningin: Hvør er orsøkin til, at so lítið verður hugsað um brekað í kommunalari planlegging.

Við ferðsluveik hugsaði hon um brekað, gomul, børn og onnur, sum hava ilt við at klára seg í tí stóru býarferðsluni.

— Vit hava tvey sløg av gjøgnumgangandi vegum gjøgnum bygdir. Hin breiði vegurin við skjótari ferðslu, sum er ógvuliga vandamikil. Gunnleyg nevndi Miðvág sum dømi, og hin smali meira krókuti vegurin, t.d. vegurin gjøgnum Vestmanna, har so at siga einki ferðsluóhapp er komið fyrri. Hon ivaðist ikki í, at bilforarar mangan hava ilskast um vegin gjøgnum Vestmanna, men sannroynd er kortini, at hesin er munandi ferðslutryggari. Hesin vegurin lagar seg eftir bygðini, og ikki óvugt, segði hon.

Hvat kann so gerast at bota um ferðslutryggleikan. Tað hevði hon okkurt boð uppá.

Ein møguleiki er at skipa breiðar vegir gjøgnum bygt øki sum sokallaðar grein 40 vegir. Tað vil siga, at gera ávisar forðingar, so bilar ikki fáa koyrt so skjótt sum teimum lystir.

— Í býarplanleggingar spurningum hava altíð tey sterkastu vunnið, og tey veiku eru gloymd. Hetta í nógvum førum. Nógva staðni eru trappur, men rampan er gloymd, og sjálvt tá tað snýr seg um kavarrudding verður fyrst og fremst hugsað um bilarnar. Mangan er tað so, at kavir verður ruddaður av vegunum, og tveittur upp á gongubreytina. Hetta sigur eitt sindur um hvussu verður hugsað, segði Gunnleyg Durhuus.

Ringast við kommunal vegum

Landsstýriskvinnan Karolina Petersen fekk spurningin um landsstýrið í samband við stuðlsveitingar kann áleggja kommunum treytir, so tørvurin hjá brekaðum

Í Norðurlandahúsinum er lætt at koma fram hjá teimum rørsrubrekaðu, men tað kann ikki sigast um øll almenn ella hálv-almenn stöð.

